

Panis

(Lc. IX, 18.21; Mc. VIII, 27, 30; Mt. XVI, 13.20)

1

Fe un any i mig que els desables predictes ^{signaren} ^{grans}
 ; encara no els ha estat comunicat per ell si el poble, tot
 ho dir.

Des de Betxíta, on Génys ha passit un dia, es canvia
 els seus desables ^{amb l'excusa} cap a Panis, seguint la riba oriental del Tordera. En
 aquells indrets de Tordera ~~que~~ ^{que} es troba ~~que~~ ^{que} el Tordera, ^{que} tot set i seixanta milions d'hectàrees d'importància
~~que hi van fer a Pauç~~, ~~que~~ ^{que} es troba ~~que~~ ^{que} les confins de Galícia de
 Betxíta a Pauç hi ha uns quants quilòmetres en línia
 I. vell. A finals de juliol, una estrada ~~de nos, de~~ ^{de} ~~el~~ ^{el} ~~estiu~~ ^{estiu} coneguda
 es tota una excursió.

Quina hi van a fer a la regió de Pauç? Situada al extrem oriental
 del país grec, prop de la frontiera d'Àtika, Panis és una ciutat grega
 totalment organitzada. Després de tres dies, els mynes abans vistos

1. He establí una oficina propia i la destruí al den Pan. ~~Den Pan~~ ² i la
tancaria l'amp que el va ~~deixar~~ ^{deixar} ~~deixar~~ ^{deixar}
l'oficina urbana i ~~deixar~~ ^{deixar} a Pau August, posant-li el nom de
Pau. No entrant en el pla de l'ús padronat l'oficina als
pous pagues, pague la seva amurallada prima ^{que havia estat l'arrel entre el fet i la fosa} al poble d'el Poblet, ¹⁶ puc
vegar a fer ^{que i de la pobra} ~~deixar~~ ^{de deixar} la vesina de Felç?

A la ^{partida} ^{de} Vesuna, ^{no} exactament vs. Sembla que ^{que} hi va entrar.

A Vesuna, un很快 episodi transcendental: Diverses vols
Klaus el paratge, ~~desenvolupant~~ fins ara no ha pogut preveureus
paratges: Ha transgredit més en petròpolis plens d'esborjos, que gossos per
morts envejats de flors; ~~encantadissa~~ la jardineria i els mantes han ~~deixat~~ morit
on ha Robert joves que volguessin esurtar-ho. Però aquella segona ciutat
l'esborri. L'ide s'ha vol. No hi ha canviat persona que haja i els nous
amics arribaran davant la Vesuna, hi van expressament.

3

els esmentats s'eren pre avans Jordà anava, Jesús era cada
la volta) per tal de redonar uns dies a instruir els desables.)
~~sta~~ ~~se~~ ~~des~~ ~~multitud~~ ~~vers~~ ~~si~~ ~~en~~ ~~les~~ ~~maldades~~ (Potser si. Però cal no oblidar que en
esta ~~multitud~~ ~~vers~~ ~~si~~ ~~en~~ ~~les~~ ~~maldades~~ (potser si. Però cal no oblidar que en
amb els mes amics sempre trobaven un lloc d'abús i que quan volia conversar
poblat, havien de fer-se dret per elinar-se del seu. Després de dues pesses
que aguantava, Jesús era un escenari adequat per una ~~acte~~ ~~acte~~ decisió. Aquest
acte consistiria en la ~~presentació~~ ~~a la~~ ~~seva~~ ~~libertat~~. En un any i mig que els
seus predilectos el seguiren i encara no havia passat d'aproximadament

I aquest acte viscerà el marc d'una regió que, encara que palestina, és
un país orgànic, païsso profundament hellenitzat. I consta que a Pàndia no havia anat n'hi ha
interviu a Jesus en aquells moments.

Perquè els fusters agostins s'en voldenir sempre més, Jesús va trobar
~~una~~ ~~batalla~~ ~~en~~ ~~aposta~~ ~~vall~~ ~~de~~ ~~Pèrius~~ una batalla ~~no~~ ~~perduda~~ ~~real~~ (~~al~~
perganme. Davant del retorni de Pon i del Temple, l'August condemnà la
seva desobediència metà la fundació i la invencibilitat de la seva Iglesia.

L'indret no ~~podia~~^{era} més agradat. Duan els trets agostats
predicant l'Evangeli i els pares sagres no oblidaren agustà París,
interromputa brevia. Era + la patro de Israel, avui allà en missió, tot
el mon era com París. Però agustà brevia era en els dies més nubosos
en el mon ^{hullinat}. Si en l'amalgame del papisme fenisi-persic-hispano-llatí hi havia un
anticrist, agustà era Pan, el Déu que tenia a París en sentit generalitzat.

A París n'hi era una de les fonts del Tertà, el en el seu baptisme. Brotham
Hajón
en una gruta, avui enfonsada, que era glori l'ús. I l'ús es la parada
de Pan. En veneració d'aquests dies, els castells dels ^(vergers) dels reis venien a la caverna a Pan, des llur
~~castell~~ patró. ~~agustà~~ fill d'Hermes i de la ninfa Drída, Pan era deu i home, era
l'homenat del papisme. Havia heretat de ^{la seva} verger ^{de la seva} els misteris de l'univers,
els secrets de la plenària i de la vita i sobretot el de la famula. Els deu castells
de la Juventut i la Humanitat es reunien misteriosament en la caverna del deu
Pan i tot parlava en nom del, ~~deus~~ la plaça, exposaven les fites i els usos, els
fetius, les flors, els perfums. La Nit: La nit.

En i l'humanitats successives, Sem havia referiat a l'home capçal
que existia transients per als homes capçats juntats entre si mateixos.
Insignificants per tal que ~~és~~ un dia no el capçava ^{la llum de la naturalesa, exemplifica.}
~~aguantar~~ Aguantar ha valós del diable i de l'home ^{Turbulant} amb les galopades de l'homes
aguant ferir-se i valent's dient invertint cada veritat en un cataver ~~de~~
malfritte. ^{En el mite de Pan how es descriuen elements que simbolitzan una proliferació del sort, envenyat. Però el mateix}
en va vençpre fins a empotrar-ho tot. ^{Home i dia,} el pobre Pan, va acabar
sent l'home-testia. De ^{la ciutat} en aparent era un home; de vegades la ciutat
era un ovall-símbol profundi! — ^{tenia la forma d'un} ^{toc} ^{abell} de la seva testa, apret
impresi de la farrissa, ^{que havien} ^{les manades de} banyes de abell toc i ^{estaments} ^{lubrics.} ~~de la ciutat~~
mentrestant el ^{de la ciutat} ^{de tots els nostres nens va quedar part de la ciutat} cruts, furtius, com
que van le minxí ferens del món. D'això
que era el "terram junc" i el "terram junc". El terram de les forces de la Natura, l'essència de la
Pobla ^{el terram junc} i la mort, ^{abans i després del junc} d'una vila, viva i moribunda, ^{per aguantar les riqueses, que} sense honorables
vida i de la mort, ^{present} festalitzant el pobre Pan.

Insignificants, la naturalesa ^{se havia convertit} l'una i l'altra, festalitzant el pobre Pan.
Invençió, en un ull cròtic, ^{i inspiratista} Pan és el símbol de tots els organismes i de tots els homes
propers antics i moderns. Sigue la pràctica d'una, una i espontaneïtat, que és en tots els espírits bons, l'home enveja amb des
es bestialitza o, en el millor dels casos, vivrà ^{de} la pàs del terror junc d'una manera inflada en l'altra vila.

En arribar a les escoles de París, quis es
retira del afer orari. Vol estar en la intimitat del seu
Pare. Els sevells, per suportiblement, van preparant que
hi van a fer a París, orden do ma sorpresa que ~~la seva~~
que no era gaire important: fets des pocs dies transcurts, quis els
prepara en viatge.

Pels es sevells agafitaires i temps restants de les
al Gata. D'altres no són ~~ambits~~ personals, els mares, ~~ambits~~
~~practics~~ gats d'ells s'hesta; els quats ~~de la casa~~: els
notables fan de bon veure. ~~entre~~ ~~entre~~ Gata amunt, l'ajuda a
en una ~~en assentaments~~ matin, al durant d'ells, i resulta una
més forca. Parades es volta matin, al durant d'ells, i resulta una
ciutat nova. La cosa al peu de la qual ~~entre~~ ^{entre la ciutat i la casa} el Gata té uns
bents entre d'alzada. Solt de la via hi ha el temple que Herodes el Gran

8

va de l'Era a l'agricultor Argent. Es de marxa blanca i ~~blava~~ es
van de tot arreu. D'aposta via per te a ferir una punta
pedrada a Pon, i salt un temple mormoni ~~select~~
per trobar-se l'últim cap de l'història en tot el ~~país~~ el
que trovinys. Si n'hi havia de matins de mar
fins arribar al riu del baptisme. Si n'hi havia de matins de mar
a París. Però els darreres no n'entrenen cap. I després que
deus arribi, ~~desapareixeràs~~ ^{bien sorprende} ~~desapareixeràs~~ o de fer marxó sembla que el
mar està ~~separat~~ i els dies als neerlandesos més.
En segon lloc, deus i atya i, dreta o esquerra, els ta una
pregunta molt gràcia:

— Què són els homes que és el fill de l'home?
Nostros els ho podem si. Hi ha algunes formes! I com j'els mirab
de mar a mar!

- - - - -

- - - - -

Les diables han respondut a la pregunta: han dit el pare ~~déu~~
el Déu de la pàrt. Però avui la pregunta de Déu és més gran:
- I, maltes; qui són que no jo?

- A aquest, "qui m'jo?", li va dir Pere, respondent en nom de tots, fin:

- ~~Pere~~ Sí, en el host, fill de Déu varem.
A aquest "Sí en", ~~de~~ respondent la persona de Déu, li
resta respondre amb un "ta" respondent la persona pastoralitzat de Pere fin.

i fent tant-hi:

- Desvanent'ts

11

la confessió de S. Pere es la més tanca de les seves
responses. Tertament, li ha estat relatada de fel, però ~~la pròpia~~
~~una resposta més~~ ~~en aquells~~ la pràctica i la raó de la naturalesa, perquè la
resposta, del ~~per caràcter fulminant~~, és la característica de Sant Pere. Agost
el ~~que havia quedat incomplida~~ ^{en forma} ~~que havia quedat incomplida~~ respost al fel, tan ~~grave~~ ^{grave, tan} i ~~grave~~ ^{grave} i ~~grave~~ ^{grave},
d'aquesta resposta de fel: ~~que havia quedat incomplida~~ com un oblidic de
tan pràctica i lliure de línies, ~~que havia quedat incomplida~~ com un oblidic de
front nostra. ~~que havia quedat incomplida~~ ^{que la humanitat de Jesus} i extremera
en entre aquella ~~que havia quedat incomplida~~ resposta ~~que havia quedat incomplida~~ i que ~~que havia quedat incomplida~~ ha
envianat als homes; i el resultat, no té perquè aquella presta de Pere
en la meva imparfaçó la resposta de S. Pere i l'oblidic de la glòria del Salvà
l'assolirà tan intensament que ~~que havia quedat incomplida~~ ^{en la} aquella ~~que havia quedat incomplida~~ ^{que havia quedat incomplida} després de l'oblidic i en
seus l'oblidic pernos en ^{la} aquella ~~que havia quedat incomplida~~ presta monumental del principi dels apòstols.

"Vos en e bunt, fill n' den roent." En més de l'aposta explica
tan rogent, tan fillant; tan exata, somt que el cap de l'Església ~~2~~
de Crist. No li ha tractat la intrepudia, sinó den més. I ^{com que} que
Jesucrist es fill n' den confessà la fitxadora l'obra de Déus. Quan es
Jesucrist que era fill n' den per intenció, no per predicació, com en el
català que era fill n' den per intenció, no per predicació, com en el
cas del Verit de Déu, que es la seva gloria de la presentat l'obra. El
possible Bartomeu, havia ~~existit~~, a Martí, que Déus era "el fill
de Déu. el rei d'Israel" (Jo I, 49), però ~~explicava~~ l'apostol atura
molt Harry de creure que el bunt fos, per predicació, el fill n' den. Tots els hereus
que havien proclamat com un "fill n' den", en el sentit l'home n' den", segons de
veritat, havien estat les que el bunt n' feien. (Mat xiv, 33) Mes tard, en
querient el dret de Déus que el p'mentisse, finí l'apostol confessant
com el fillant de Déu (Jo VI, 69) ~~deixava~~ confessant que ja s'acabava
mentant a la difensió apostolica. Però fins en, fins a Pau, només als Timonis

3

havien confessat Jesus Fill de don, perquè els homes volegueren la
Trinitat de la divinitat. ^{Pero el no responia} ~~Pero el~~ potser recordar que en el Nou Testament el
Piemarcatge Jesus havia dit aquella frase: "Així com m'envia a mi el
Pare que vén, i jo n'escull el Pare..." (Jo 11,57) Potser dir en una sola
frase que Jesus > ~~era~~ el Messies, que és Fill de don i que, ~~deu ser present~~
per sempre don es vivent, més potser solament per inspiració divina.

~~Penintenció consta que de fons en un llibre d'hort~~ → L'homen Jesús

X 4

~~es impossible pronunciar aquella resposta davant del jutge~~

de Déus, home de carn; cosa van nosaltres, per en qui la cosa ~~ha de ser~~
~~excepció~~ real. S'ha d'agafar la ~~veritat~~ ^{en la persona de Demost.} La frase
de Sant Pere es una definició perfecta i constallada ^{a la persona de Demost.} de tots els
els que hi ha en ~~den personal~~ ^{en el seu} i perquè són títol que
es faent, den ~~personal~~ ^{ben don} veritable den nosaltres del
don veritable. Sant Pere ^{que den es veient} ^{i perquè es veient la experientia} de ^{la persona de Demost.} Jesucrist ^{que} waixen la veritable
en el títol que el Pare, ^{està en els als i} ^{que} ha recusat ^{a Pinós} ^{que} en els als
veigut. Per veugut ~~abstinent~~ ^{de} den es veient ^{que} està en els als
dades, ~~constallades~~ ^{que} li han fet ^{que} i actua.

Perquè ^{den es} ~~den~~ ^{que} viat ^{que} té enemics en aquell mon. Iells seus enemics, —
— organitzats — el regeixen. Si enemics arriben a ~~façan~~ ^{que} faran l'atzembla amb un enemic
enganyar-lo. Si no es pot, que que facades-hi? La malaltia potser ^{que} està atentida. A den
se'n paga en la consciència. La propietat està, admete-se de la incongruència de neixen den tot

185

mentant contra ell, segon que no poden intentar que el den siné la
supervincia dels que hi creuen. També es curios per a formalitzar
una separació es necessiten tants assistits. Síguen que als que es ~~dilecta~~ atencions,
se tanta per que tenen a les col molta waganyia. Sembla que la solitud de l'
extrem del temps alterna pí hume ~~feyent moltat a opòsicio~~ i que la crisi
~~que forma una mala atencio que té una ciutat natural~~ sempre ha existit.
de la Plasteria multitudinaria conseqüències always intenta ensardir-lo.

Altres que no posen res a l'autoritat dels governants. Segons que El
versme en té prove amb una moralitat rara, amb un concepte filosòfic ~~grand~~
que no un homenatge a una forma material desemprada que, segons altres, es
confon amb la nostra naturalesa. El que els més bens ~~es~~ n'admetre la constància
~~que els bens~~ ~~que els bens~~ la Província de la qual
captiu no posseeix que la Província dels veïns. [El que més de tots i
admetre l'existència d'un seu personal, de den rics, pocs que a den no hi sent
en l'interès, en la societat dels altres o el coneixement de den, a l'
altres ~~que no posseeix~~ a la seua i el seu benefici. La nostra dependència i aviatament
a la seua i els son simultanis. La de den a den el ^{comerç} ha pocó. D'en den
a ~~que~~ a ^a afanar.

~~Però el seu~~ : ~~no es~~, ~~interven per a referir. L'ha fet molt~~
~~bona!~~ El primer objecte de la Pla. Encyclopædia, el Genesi, es
presenta per a ~~descriure~~ resumint-los a l'acta. Prenen del personal
qui el presenta conjuntament pel jutjat: El Prechts i l'agent d'Alau; i
l'acta del seu gerent. La quina del personal, visent, el que els dits i
drets rebutgen pugue considerar-se un acte de religió ~~el qual~~; ells no volen acceptar-ne
religió ~~el qual~~ ~~no volen acceptar-ne~~

07

personae iugica el reconeixement de la suïcidetat de don. Es la
santidat de don el que pertorba. ~~Però~~ Ds deutes ^{soldres} que enveja l'una don
personal hi haixos una mena de forsa física o intel·lectual, però sense
personalitat, sense molt més. Aixar un don personal per fregament fa de
jistar una llis que ens obligui a això el que ^{espera a} l'atisme ^{i al dorme.}

En el pous, ~~l'home rebel~~, ~~l'estadista~~, ~~el soldat~~ ^{que hi ha} sempre té don present. ~~Es~~ potentats

~~Per~~ Perque un esp. si la nit, ell mateix, no gaudint den, volent estar com den.

El don personal esdevé una adaptació personalista; i una adaptació
personalista com la nostra suposa l'home llure i rigorós

1

Amb la ~~seva~~^{l'última} testamèt confessió finí ha deixat la
tom enterrament en el cementiri de Sant Andreu i el seu testament està en el ~~de Sant Andreu~~
testament de Tarragona, ~~que li va fer~~^{que li va fer} el seu
padre ~~James~~^{James} signant el qual
fet finí se té darrere, el mateix primer paper de l'explosa. En
realitat finí ~~era~~ ^{era} mort ~~des~~^{des} moment quan va morir: gran
James va morir al cel, que ~~era~~^{el moment de l'explosió} de la seva nitidra.

La testamèt de James es l'últim de l'explosió, lluny, tanta,
dofílica, i proibida. James va morir colpejat a la
per la, una bomba ~~que li va volat~~^{que li va volat} ~~volada~~^{volada} pel seu Pare, que va ser
en el, als. I quin pare finí en ~~qualsevol~~^{des} dels ~~de~~^{de} la guerra de
James va negar de referir-se del seu Pare, així també James, molt dolorosament,
es referir al pare de finí: "Desvaneix'ts, finí, fill de James..." No es
pas un finí un qualitat; es fill de James. I es James qui parla així. Recent
ment a la persona del seu pare havia arribat don Pare. ~~que~~^{que} altres dies de l'agost;
afincat a la casa de James però aquells moments seguit al mateix dia de l'explosió, ~~que~~^{que} va resultar
que a un hora en les obertures dels murs dels

"I ju et de pètrū et Pere... "Isabergote han donat un missiu
hom li va fer per una rovista d'una "bifaz". ~~que~~ tot la marxa,
el bisbe d'Urgell a Palestina en temps de Jesus, "bifaz" vol dir
Petra.

"I who agnsta Petra... ~~d'una quan difere la mea bifaz."~~ ^{bifaz}
les parades: "agnsta Petra" és Pere la persona de Pere, el Príncep dels
Apòstols, ^{mi amma} fill de Jusep, ~~el Príncep de l'Església~~ era el cap de l'
 Església. I who agnsta Petra i escaua el seu missiu de Pere, i agnsta
 Petra per la quantitat de la multitud i l'abundància de l'Església. El Text
 no pot ser més clar: els ~~agnsts~~ ^{desde les} sempre estan gaire que el missiu de Pere
 cosa en la catedral de Roma era el cap de l'Església, question vera,
 i agnsta i agnsta! ^{mi amma} Los protestants, i han intentat moltament per demostrar que
 les parades "agnsta petra" volen la Reus mateix, o la te de Pere, però no la
 seva persona, ~~o~~ volen agnsta ~~perdut per force~~ la intenció pretensió ambvolta en text

13

com agrest que volent Jesús que fos
Tribut ^{amb un} ~~que no paga ni responsta~~ indiscutible ~~que no paga ni responsta~~ el
agresta pedra ^{que en fundacion de casa de formacio} i en els Pedres i sobre agresta petra? I
sobre la pedra, essentava el temple d'Agust que Jesus; i els terrible
tien en alto al fundat. Damunt la roca de besíca ~~que~~
~~de la poca pietat~~ era la sublimació del pòrta personal
de l'emperador; la roca de Pere també servia un poder personal, que no pertenia te
de carni ni de la sang, sin del seu voler de déu. El seu personal regnava un poder proxim
per tal d'expresar una responsabilitat personal.

Damunt la ^{"Baphos"} ^{"Pere"} ^{"Baphos"} pietat, quins edificava la seua Església, la "meva Església".
Però quina més clara, més nítida cab una d'Església, la de ~~deus~~ ha voluntat
d'humilitat es impossible, ka instrucció d'agresta Església una clara de generositat molts
"de edificar la meva Església". L'edificava per am riques ressuscitat.
L'^{Església} Maria mis per la vila de Pere, però les "pietas" de l'Església no

4.

guardian contra Déspachos ella," contra l'esperia, així que Pere
és una institució; Pere es una vila ^{Ci la riu protegeix transmissible als meus meus.} fins en la riu esperia
^{temporal que es una esperia vigilant. En el que té envolts,}
un ~~com~~ ^{com} ~~com~~ una fortesa. D'avant l'esperia fortesa si n'abre una
altra; la de l'esperia. El lloc més vulnerable per la fortesa són sempre les
portes, que per això es sempre referint i fortificant. Darrere hi: les portes
de l'esperia ~~no comprenen~~ abastan mai les portes d'equità fortifica
que es l'esperia, símbol del Regne dels fills.

"A tu et donant les claus del Regne dels als." I Pere: els
meus meus són les portes ^{i meus en tot} dels regnes i dels regnes de casa
de Palestina que les portes genades pugue a regi be que disposen l'un
l'esperia de la terra de el tut de casa dels regnes del Regne dels als, en te la clau d'entrada.
poter.
"I alle tot el que ellipsas sobre la terra serà ellipat en els als, i tot
el que desellipsas sobre la terra serà desellipat en els als." — El que ellipsis o
desellipsis sobre la terra serà ellipat, desellipat o en els als. Que és un
períperi el meus de que a la terra serà ellipat, desellipat o en els als. Que és un

Die que l'Esclera ^{visitant} de la terra és una avenguda de l'Església
triumfant dels Bells.

5

Fot això abra comuna tots els terrible que Jesus va néixer
necessari manar-los que no expressin a ningú que ell era el host. No va
pi-hora de revelar aquest secret. No es podia pas ensenyar que ~~les~~
tragedia que es despira de don la punitiva polètica.

A

Tres línies en blanc

Un organisme ha estat condemnat a mort en
sentir que ~~ha mort~~ Tres confirma que es el
first, fill de don mort. Pots descos de Paris han
^{I un dia} ^{en la mort de Paris es mort.} ^{i recorren el més.}
agafat la pese, i aprenguts ^{de temps pels.} ^{que havia anat allí,} que després
de la mort i resurrecció de Jhesucrist uns ~~messagers~~ precs que
navegaven en un ravelí grec, un omar lo mit davant la
posta de l'Espir, sentiren un gran ent que deia: "U gran Ram
és mort!" L'imperador Fòber, en sentir noticia l'aprest fit,
i ^{l'investigació} ~~de saber si el dia era realment mort~~
va ordenar que es fer una inspecció per tal ^{que no hi haguera cap home segell mortífic}
probablement el que ~~se sabia~~ ^{que s'ha de saber} ^{que s'ha de saber} ^{que s'ha de saber}
~~se sabia~~. Un notarius ^{que agrest uit mortis} annunciarà la mort ~~de~~ ^{que} del organisme. El organisme ^{deixa} una tanca ^{que} una mort; una
un entover inspecció que durant molt temps importaria l'atmosfera. ~~Però~~ ^{que} ~~que~~
dissava que el organisme un primer instant al de París, que era ben mort, però

~~que s'ha de fer per a la seva conservació~~ de l'arbre ~~se n'ha de fer~~ es n'ha de fer
anant rotant min. ~~que s'ha de fer~~ La extinció de B

els ecos de la carretera ~~que s'ha de fer~~ i n'ha d'arribar fins al de la
imaginatius que en want l'opac, un exemple que pert com
estatal, ~~que s'ha de fer~~ i, segons el Bach, que és una veritable ~~que s'ha de fer~~ pertant a la
desenvolupament ~~que s'ha de fer~~ de la Plaça del Pont del Riu, ~~que s'ha de fer~~ al dels a
en home a Ullanga ~~que s'ha de fer~~ Papau

~~que s'ha de fer~~ i no tan pas fit de l'aventura ^{naturalista} fins als Pencils.

C